

Regjeringen, fordi den det ene Aar havde forlangt 11 og det andet Aar 15 Kanoner af samme Kaliber, og han sagde: saaledes gaar det, op og ned, saa vil jeg nok spørge: hvorledes skulde det være anderledes? Naar man f. Ex. forudsætter, at Landet ikke paa en Gang vil være i Stand til at overkomme de Offre, som udfordres til at sætte en eller anden Side af Forsvarsvæsenet i ret Stand, saa at der altsaa et Aar forlanges 10 eller 8 eller 6 Kanoner, og det afflaas, ja saa er det naturligt, at Forbringen bliver en anden næste Aar; saa forlanger Ministeriet Mere for at indhente det Forsømte. Hvad det angaar, som det ærede Medlem fra Randers (Bluhme) i Øvrigt tillod sig at komme ind paa om Høires store Indbildninger og den Sagkundskab, det tillagde sig i disse Spørgsmaal, finder jeg det unødvendigt at svare derpaa. Hans øvrige politiske Betragtninger anser jeg det ogsaa for unødvendigt at svare paa. Naar han fremsatte den Paastand, at naar Regjeringen kommer med en Forsvarsplan, og Oppositionen forkaster den eller ikke vil godkjende den, maa naturligvis Oppositionen være parat til, naar Ministeriet træder af, at overtage sine Forsvarsplaners Gjenneførelse, saa skal jeg sige dertil, at jeg tvivler ikke paa, at han er parat til, naar Regjeringen træder af, at overtage dens Stilling, men derimod tvivler jeg dog paa, at der er Andre, der ville se Landets Bælfærd betrygget i hans Hænder. Dermed skal jeg forlade dette Punkt. — Jeg skal endnu tilføje mig en Bemærkning til min høitærede Ven — om jeg saa tør sige — i hvert Fald min ærede foran siddende Kollega fra Middelfart (Monrad). Han fremsatte en Paa-stand, der ikke stod i Samklang med hans Udtalelser fra henfarnede Tider. Han sagde, at det var Regjeringens Opgave at opstille et Program, og at man ikke kunde forlange af Oppositionen, at den skulde gøre det. Den ærede Taler har dog selv med stor Styrke hævdet for en Snes Aar siden, at det ikke var nok at forkaste, hvad Regjeringen fremlagde. Den ærede Rigsdagsmand brugte den Gang et Billede. Han sammenlignede denne negative Kritik med en ostindist Svagl, som han havde hørt omtale; Sunnen spillede der ikke anden Rolle end den, at naar Hammen havde bygget Reden færdig, plukkede Sunnen den itu, og saa kunde Hammen begynde forfra. Dette Billede passer fuldstændig. Naar man bestændig kun forkaster Regjeringens Forsvarsplan, men aldrig fremkommer med en klar og tydelig Redegjørelse af, paa hvilken Maade man vil være mere beredvillig til at godkjende en Forsvarsplan, stiller man denne som enhver an-

den Regjering under saadanne Forhold, at den ikke vil være i Stand til at komme til Enighed med Folkerepresentationen.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning med Hensyn til det Programspørgsmaal, som er frendraget haade af det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) og af det ærede Medlem for Randers (Bluhme). Min Mening, naar der er Tale om at forlange et Program, er ganske i Almindelighed den, at det forekommer mig, at hvor der er to store Partier, der absolut skulle enes om at faae Noget frem, kan man ikke komme til en frugtbar Forhandling mellem disse — og den er dog nødvendig — saa længe kun den ene Part siger, hvad den vil, men den anden ikke siger, hvad den vil. Der maa foreligge en Udtalelse fra begge Sider om, hvad man vil, for at der kan komme en ordentlig Forhandling tilstede. Dette er sagt uden Hensyn til, hvem der er Regjering, og hvem der er Opposition. De maa betragtes som to Partier overfor hinanden. — Da jeg har Ordet, maa det maaste være mig tilladt at gjøre en Bemærkning, som jeg rent ud sagt for glemte. Det var med Hensyn til et Finantsloven ikke vedkommende Spørgsmaal, som blev bragt ind af den ærede Ordfører, hvor han udtalte sig om, hvad jeg havde sagt. Jeg vil ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt, og indskrænker mig til her at sige, at naar han, af hvad jeg havde sagt, drog den Slutning, at jeg uden videre i det foreliggende Tilfælde havde desavoueret Generalkommandoen, tager han feil.

Bluhme: Jeg skal kun overfor det ærede Medlem for Thisted (Sagd) bemærke, at naar jeg har udtalt mig om Forsvarsplanerne, har jeg udtrykkelig forbeholdt mig, at det kun var min personlige Mening, da jeg ikke hører ind i noget egentligt Parti. Naar han derimod mente, at jeg skulde være parat til at overtage Regjeringens Affairer, saa er jeg aldeles ikke det, jeg kan ikke tjene ham i denne Henseende. Derimod tror jeg fast paa, at der i det store Parti, som i saa mange Aar har kæmpet for Folkets forfatningsmæssige Rettigheder og for at faae Orden paa de militære Forhold, findes et tilstrækkelig stort Antal Mænd, som vilde føle det Ansvar, de have som Førere, og naar jeg har tilladt mig at udtale mig om det ministerielle Partis Standpunkt, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke mig, der har tilladt mig at fremdrage dette Punkt. Det var kun en Betsvarelse af de Udtalelser, der kom fra den